

پویایی مقیاس اتمی آلیاژ پایه آهن و آنتروپی بالای Fe-Mn-Ni-Cr تحت تغییر شکل و تاثیر آن بر بافت کریستالوگرافی و تکامل ریز ساختاری با محوریت نابجایی و دوقلویی

Atom-scale dynamics of Fe-based Fe-Mn-Ni-Cr high entropy alloy under deformation and its relationship to crystallographic texture and microstructural evolution with focus on dislocation and twinning

ارائه دهنده: وحید یوسفی مهر

لینک جلسه: <https://nikan.iut.ac.ir/rooms/7wi-fvh-u2h-kyw/join>

زمان: ۲۸ اردیبهشت ۱۴۰۵ ساعت ۹ صبح

اعضای کمیته داوری:

اساتید مشاور: دکتر مهشید خرازیها و Doctor Yabo Fu

استاد راهنما: دکتر محمدرضا طرقي نژاد

اساتید داوری: دکتر احمد کرمانپور، دکتر احمد رضاییان و دکتر عباس اکبرزاده

چکیده:

در تحقیق پیش رو، ریز ساختار میکرونی-اتمی، بافت کریستالوگرافی و خواص مکانیکی آلیاژ آنتروپی بالا و پایه آهن FeMnNiCr با هدف ارائه‌ی ترکیبی جدید جهت توسعه‌ی آلیاژهای چند جزئی و مقرون به صرفه، ارزیابی و بررسی شدند. پس از ساخت آلیاژ با درصد اتمی غیر مشابه با استفاده از کوره ذوب القایی تحت خلاء، فرایند بهینه سازی این آلیاژ در چندین سطح انجام شد. نمونه بهینه پس از ارزیابی‌های مختلف، نمونه‌ی نورد و آنیل شده در دمای 1000°C به مدت یک ساعت بود که ساختاری تک فاز مکعبی و وجه مرکزدار با اندازه دانه‌ی حدوداً $50\ \mu\text{m}$ حاصل شد. در ادامه، آلیاژ بهینه شده تحت نورد در کاهش ضخامت‌های $1/2$ ، $1/3$ ، $2/5$ ، $1/2$ ، $1/3$ ، $2/5$ ، $1/2$ ، $1/3$ ، $2/5$ قرار گرفت. جهت ارزیابی بافت ماکرو، از روش پراش پرتو ایکس به کمک تصاویر قطبی برای آنالیزهای کریستالوگرافی استفاده گردید. در این آلیاژ با انجام فرایندهای حرارتی و نوردی، بافت ترکیبی حاصل از مولفه‌های تبلور مجدد، نوردی و دوقلویی بدست آمدند. قوی‌ترین رشته‌ی بافتی مشاهده شده در این آلیاژها نیز، رشته آلفا با تاکید بر مولفه‌ی Goss می‌باشد. همچنین ارزیابی‌های قطبی معکوس این آلیاژ نشان داد دانه‌ها جهات $[100]$ و $[111]$ در نمونه‌های نوردی توسعه می‌دهند. در اثر نورد، ترکیبی از حرکت نابجایی‌ها، ایجاد دوقلویی‌ها، باندهای برشی تغییر شکل و ساختار $9R$ در این آلیاژ بیشترین سهم را در تحولات ریز ساختاری به خود اختصاص دادند. همچنین انرژی نقص چیدن این آلیاژ برابر با $35\ \text{mj}\cdot\text{m}^{-2}$ محاسبه شد که قابل قیاس با بسیاری از آلیاژهای آنتروپی بالا می‌باشد. چندین مکانیزم حین تغییر شکل ناشی از اندرکنش این اجزاء ساختاری نیز ملاحظه گردید که برخی ناشی از لغزش غیر اکتاهدرال می‌باشند که با داده‌های بافتی نیز همخوانی کامل دارند. همچنین جهت تحلیل تنش‌ها در سطح کریستالی و برای توجیه فعال شدن صفحات غیر اکتاهدرالی از جمله (110) ، مدلی ارائه شد که تنش برشی بحرانی برای فعال شدن هر دو لغزش اکتاهدرال و غیر اکتاهدرال حین تغییر شکل را محتمل می‌داند. در ادامه پیشینه استحکام کششی این آلیاژ برای نمونه‌ی نورد شده با کاهش ضخامت $1/2$ حدوداً برابر با $1/2\ \text{GPa}$ بدست آمد. در ارتباط با خواص کششی، به ارائه‌ی مدلی خطی با محاسبه تنش ناشی از چگالی نابجایی‌ها با روش ریتولد، استحکام دهی با دوقلویی‌ها، کاهش اندازه دانه و تاثیر محلول جامد پرداخته شد که نتایج اختلاف کمی با مقادیر واقعی نشان دادند. در نهایت ارزیابی سطح شکست آلیاژ نشان داد که مکانیزم غالب، حفره-صفحه با معیار سه محوری است که با ایجاد دیپل‌ها با اندازه و شکل‌های مختلف ناشی از شکست نرم و سطوح صاف ناشی از شکست ترد، بسته به میزان تغییر شکل، متغیر می‌باشد. به طور کلی، آلیاژ حاضر از لحاظ خواص و هزینه تولید جایگزین مناسبی برای آلیاژهای قدیمی تر همچنین با حذف کبالت ارزان تر از بسیاری از آلیاژهای چند جزئی آنتروپی بالا می‌باشد.

کلمات کلیدی: ریزساختار، (نانو) دوقلویی، نابجایی‌ها، بافت کریستالوگرافی، آلیاژ پایه آهن و آنتروپی بالا، لغزش اکتاهدرال.